

[Aksel Larsen.]

har Statsministerens Ord for det —, kan man sige sig selv, at disse Mæglingsforslag aldeles ikke er utilfredsstillende for Industrien, at de altsaa ikke er ensidigt til Skade for Arbejdsgiverne, tværtimod. Men alt dette understreger Rigtigheden af vor Stilling til Regeringens Lovforslag, som jeg gjorde udførligere Rede for i Gaar.

Der er stillet 3 Ændringsforslag. Jeg maa sige, at nogen overvældende stor Forskel er der ikke mellem Ændringsforslag Nr. 1 og Ændringsforslag Nr. 2, og det er ogsaa rigtigt, at der ikke er nogen egentlig principiel Forskel mellem Ændringsforslagene om, at Striden skal afgøres ved tvungen Voldgift, og Regeringsforslaget om, at Mæglingsforslagene skal ophøjes til Lov. Men det maa være tilladt at spørge dem, der har stillet disse to Ændringsforslag, hvorledes de forestiller sig, det hele teknisk skal foregaa.

I det af det konservative Mindretal stillede Ændringsforslag fastslaas det, at der skal nedsettes en Voldgiftsret paa tre Mænd, der ikke kan forudsættes paa Forhaand at have noget Begreb om det, Sagen drejer sig om, og de skal have fulde 5 Dage til at gennemgaa hele Arbejdskonfliktens omfattende Stof og stille Mæglingsforslag, der skal være bedre end Forligsmandens. Jeg tillader mig at tvivle om, at det rent teknisk er muligt. Og det samme gælder det af Venstre stillede Ændringsforslag, hvor man ganske vist indrømmer Voldgiftsretten hele 9 Dage til at gennemgaa hele Stoffet.

Det, der er Chance for, at der kan komme ud af disse Ændringsforslag, hvis de bliver til Lov, er, at den nedsatte Voldgiftsret bestaaende af saakaldte uvildige Mænd, der alle sammen uden Undtagelse stammer fra Overklassen — for der findes ikke een Dommer her i Landet, der stammer fra Arbejderklassen —, kan tage et løseligt Skøn over Forholdene, kan handle i Forslagenes Aand og reducere visse af Forligsmandens Mæglingsforslag og derpaa fælde sin Kendelse. Nogen helt afgørende Ændring kan der ikke komme, men naturligvis kan man komme med nogle ekstra Indrømmelser til Arbejdsgiverforeningen, der bl. a. . . . (*Christmas Møller*: Eller omvendt). . . . Nu synes jeg, det ærede Medlem i visse Tilfælde hellere skulde tie stille. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har nemlig stillet sit Forslag om Voldgift med den Motivering, at Mæglingsforslagene giver for store Lønforhøjelser, at de er fuldkommen ubillige, og at man derfor ikke kan godkende dem,

men maa have en Voldgift til at fælde en efter det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Mening retfærdigere Kendelse. Saa skal det ærede Medlem lade være med at forsøge at bilde nogen ind, at der er Chance for, at Voldgiftsretten kunde give ekstra forhøjede Lønninger, naar oven i Købet det Grundlag, den er nedsat paa, er, at den skal nedskære Mæglingsforslagene. Men bortset fra dette vil der ikke blive saa forfærdelig store Forandringer, fordi det, som sagt, er fuldkommen teknisk umuligt, at disse tre uvildige og med Sagen paa Forhaand ukendte Personer skulde kunne komme med epokegørende nye Forslag.

Det af Det frie Folkeparti stillede Ændringsforslag er vi Modstandere af, og jeg bliver nødt til over for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen — der har holdt en meget lang Tale her, hvorunder han dokumenterede, at han i hvert Fald i visse Tilfælde kunde tie stille, naar det drejede sig om Forhold mellem hans og mit Parti — at gentage det Spørgsmaal, jeg stillede i Gaar, nemlig hvorfor man nu pludselig kræver Sammenkædning mellem Arbejdernes Lønninger og Prisen paa Landbrugsprodukter, medens man aldrig har stillet det Krav, naar det drejede sig om isolerede Hjelpeforanstaltninger for Landbruget, hvorved Prisen f. Eks. paa Flæsk blev sat i Vejret.

Det forholder sig, som jeg sagde i Gaar, at ved Flæskeordningerne, hvis Formaal var at sætte Flæskeprisen i Vejret, har vi aldrig hørt det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen og hans Meningsfæller sige: det vil vi ikke gaa med til, hvis ikke Slakteriarbejdernes Lønninger bliver forhøjet. Men nu kommer det ærede Medlem — bevares, efter godt konservativt Mønster — og siger: Nu da det passer i vort Kram, skal vi have en Sammenkædning, thi alt andet er uretfærdigt. Det vilde være meget rart, om man kunde faa Oplysning om dette.

Jeg tror i øvrigt, at Det frie Folkeparti er lidt galt afmarcheret, naar de stiller Ændringsforslag om, at Kronekursen skal skæres yderligere ned. Jeg synes, man maa have faaet bevist gennem det Ordskifte, der foregik her i Gaar, at noget saadant kan ikke lade sig gøre, hvis man ikke har en betydelig Position i Landstinget og er i Stand til at afpresse Regeringen Indrømmelser paa dette Felt. Jeg mener, man skal fastholde det, der blev fastslaaet under Gaarsdagens Debat vedrørende Kronesænkningen i 1933. Det har nemlig Interesse, ikke alene til Vurdering af dette Ændringsforslags Muligheder, men det har Interesse,